

Predica de la Krefeld (Zürich)

Duminică, 27 septembrie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2Tim. 4:1-5**: „...”.

Vă salut pe toți în mod călduros. Noi suntem în legătură unii cu alții și cu Domnul.

Privitor la timpul în care am ajuns. Noi suntem informați zilnic despre evenimentele acestui timp, despre tot ce se petrece, fie în Israel, fie în politică, economie, fie referitor la acest coronavirus și tot ce este în legătură cu aceasta. Cu adevărat este o etapă cum n-a mai trăit omenirea. Un prezentator de știri a spus la actualități că „poți avea impresia că au început judecățile apocaliptice”. Cuvântul „apocalipsă” este de origine grecească și înseamnă dezvăluire. Acolo unde în bibliile noastre este scris revelația sau descoperirea lui Isus Hristos în biblia greacă este scris „apocalipsa”, descoperirea, revelația, dezvăluirea. Domnul Dumnezeu a dezvăluit tot, a descoperit și a arătat, iar noi suntem foarte recunoscători pentru aceasta.

Așa cum v-am spus, în ceea ce privește semnele timpului, noi suntem întristați că nu ne putem strânge împreună. Ne este imposibil să respectăm ceea ce ni s-a cerut până acum referitor la restricțiile de strângere. Dar Dumnezeu va dăruia har pentru aceasta și noi credem că în scurt timp lucrurile se vor schimba. Vă puteți închipui că mă gândesc și la 28 decembrie, și voi știți ce este în legătură cu această dată. Pe 28 decembrie mi-a fost spus: „Robul meu, strânge-Mi pe poporul Meu, pe toți cu care am încheiat legământ prin jertfă”. Timp de 46 de ani noi am strâns poporul lui Dumnezeu în acest loc. În anul 1976 au fost strânși în acest loc oameni din 33 de națiuni. Dar acum am ajuns într-o altă perioadă de timp. Nimeni nu mai trebuie să vină. Acest lucru doresc să-l spun din toată inima. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El a deschis ușile pe întregul pământ și ultimul mesaj a fost purtat personal.

Și acest lucru l-am amintit aici. Iubitul nostru frate Branham, un om al lui Dumnezeu căruia i-a fost încredințat mesajul Cuvântului, a predicat în 12 țări în toată viața lui. El a vizitat 15 țări, dar el n-a purtat mesajul în nicio țară a lumii. La timpul potrivit Dumnezeu a condus și S-a îngrijit ca eu să fiu martor ocular și audibil în acele adunări. Ba mai mult, Domnul mi-a dat o parte directă în propovăduire, prin har, iar pentru aceasta sunt recunoscător. Eu nu l-am rugat niciodată ca El s-o facă, eu n-am știut niciodată că Domnul poate vorbi cu voce audibilă și poate exprima chemări și da călăuziri. Aceasta a fost decizia Lui.

Când am fost cu fratele Branham, de cinci ori darul lui Dumnezeu s-a întâmplat și în directă legătură cu mine. El mi-a putut spune ce aparține de slujbă. Eu am fost surprins că nu doar am trăit și văzut aceasta în rândurile de rugăciune, ci s-a întâmplat și cu mine personal. Spunem aceasta în legătură cu faptul că atât de mulți se referă la fratele Branham, dar ei înșiși n-au primit nicio chemare din partea lui Dumnezeu pentru a propovădui Cuvântul. De aceea sunt atât de multe întrebări și interpretări.

Sunt două trăiri la care doresc să mă refer acum. Fratele nostru Baumgartner a citit Cuvântul din 2 Tim. 4 pe care Domnul mi l-a adresat cu mulți ani în urmă în Marsilia. Am fost întrebat concret ce sunt cele șapte tunete, ș.a.m.d. Eu doar atât am putut spune: „Lăsați-mă în pace, eu n-am nimic de-a face cu așa ceva”. Tot ceea ce nu este scris nu este hotărât și gândit pentru a fi propovăduit. Așa o citim în Apoc. 10:4: *„Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!”*. Eu mi-am însușit acest lucru de la început. Apoi a venit următoarea dimineață. Așa cum auziți glasul meu mi-a fost spus: „Robul Meu, trezește-te și citește 2 Tim. 4. Eu îți voi vorbi”. Eu am început să citesc de la versetul 1 la versetul 5, am îngenunchiat și l-am mulțumit Domnului că El mi-a dăruit har, că El m-a atenționat ca să nu intru în nicio discuție, ci să propovăduiesc Cuvântul scris. *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila*

urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor”.

Domnul Dumnezeu veghează asupra unei chemări. N-a fost meritul prorocilor. Ungerea sfântă s-a odihnit asupra lor, și prin inspirația Duhului Sfânt ei au avut pe AȘA VORBESTE DOMNUL. Mai întâi ei au văzut o vedenie, iar apoi au propovăduit ceea ce le arătase Dumnezeu. Astfel noi suntem mulțumitori din toată inima pentru că în Amos 3:7 este scris: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”.

Pe lângă aceasta doresc să citesc un Cuvânt din 2 Pet. 1:17-18: „Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.» Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt”. Noi toți știm că aceasta este scris în Mat. 17:1 la 9. Citim mai departe: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos...”(vers. 19). Până aici.

Iubiți frați și surori, stimați prieteni și îndeosebi toți frații slujitori, a sosit timpul când Adevărul este separat de minciună. În propovăduire n-are voie să mai aibă loc un amestec și nici în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Ieri și astăzi am auzit predici din anul 1983. Frați și surori, ce să vă spun eu aici? Era vorba de perioada de timp de patruzeci de ani, de umblarea în pustie, iar rezultatul a fost că ei rătăceau cu inimile lor. Patruzeci de ani au mâncat mană în pustie, patruzeci de ani au purtat aceeași încălțăminte și îmbrăcăminte, patruzeci de ani L-au trăit pe Dumnezeu personal până la maxim și au primit tot ce era necesar. Dar apoi a venit clipa când a fost spus tot ceea ce mai trebuia spus, acolo pe muntele Nebo, înainte ca poporul Israel să treacă dincolo în țara făgăduinței. Eu spun acest lucru pentru că noi trăim în această perioadă de timp.

Noi toți știm că odată cu slujba fratelui Branham s-a sfârșit o etapă. Așa este, acest lucru nu-l poate schimba nimeni. Așa cum este așa trebuie s-o primim. Dumnezeu S-a îngrijit direct mai departe.

Cât de des am dat această mărturie în locul acesta. Eu am muncit și am predicat în același timp vreme de 15 ani. Dar din aprilie 1966, când m-am întors acasă după înmormântarea fr. Branham, primul lucru pe care l-am făcut a fost că mi-am dat demisia. Oamenii se uitau mirați la mine și întrebau: „Ce s-a întâmplat cu tine?”. Dar Dumnezeu a condus lucrurile în felul acesta. Din acel moment eu n-am mai lucrat pentru N.A.T.O, ci am lucrat și stau la dispoziția Domnului pe deplin. Din acel timp Cuvântul lui Dumnezeu, propovăduirea biblică, învățătura adevărată apostolică și profetică a fost purtată pe întregul pământ. În acest fel a fost stabilită legătura personală, iar acum toți credincioșii din toate popoarele și din toate limbile pot rămâne în localitățile unde locuiesc, se pot strânge în Numele Domnului și pot asculta același Cuvânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu S-a îngrijit pentru tehnică, pentru posibilitatea de transmisii, pentru toate canalele care stau la dispoziție. Dacă auzi câți se conectează atunci este doar mulțumire care se ridică înspre Domnul. Chiar dacă aici nu putem ține adunări internaționale; și poate chiar și cu adunarea locală mai trebuie să așteptăm. Dar vă spun încă o dată, Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca și astăzi să se traducă în toate limbile și toți pot asculta și avea parte de ceea ce a hotărât și face Dumnezeu pentru această perioadă de timp.

Voi toți știți că m-am referit adesea la Simeon din Lc. 2. Lui i-a fost descoperit prin Duhul că el nu va vedea moartea până ce Îl va vedea pe Răscumpărătorul. Iar atunci când s-a împlinit vremea el a fost mânat de Duhul în Templu, a luat Copilul în brațele sale, a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus: *„Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie înaintea tuturor popoarelor, lumina care să lumineze Neamurile și slava poporului Tău Israel”*.

Iubiți frați și surori, mă îndrept spre vârsta de 90 de ani. Zi și noapte, am făcut tot ce a fost posibil unui om. Astăzi aș putea enumera cum a condus și călăuzit Domnul. În biblia mea am 15 vorbiri directe ale Domnului. O dată a fost o prorocie în 31 decembrie 1965 când toți eram adunați la adunarea de sfârșit de an. Atunci nimeni n-a știut că în 24 decembrie 1965 fratele Branham a fost chemat Acasă. Apoi a venit prorocia puternică: „Robul Meu, Eu am pus sabia Mea în mâna ta”. Aici am scris 15 vorbiri directe ale Domnului când El mi-a dat

călăuziri directe. Aici nu sunt incluse toate celelalte trăiri, ci doar călăuzirile directe pe care El le-a dat. Domnul veghează asupra Cuvântului Său, veghează asupra poporului Său și dăruiește har ca noi să avem parte de ceea ce face El în prezent.

Mai înainte am spus că mă voi întoarce și voi intra pe scurt în două trăiri. O trăire a fost în Marsilia. Am spus acest lucru înainte. Toți frații de pe întregul pământ ar trebui să ia la inimă odată pentru totdeauna faptul că nicio prorocie a Scripturii nu permite o interpretare proprie. Nimeni n-are dreptul să spună: „Hei, acum eu vă voi descoperi ceea ce nu este scris” – așa ceva nu există! Pentru noi este suficient că Dumnezeu ne-a descoperit și făcut de cunoscut, într-o armonie divină, scumpul și sfântul Său Cuvânt, întregul Vechi și Nou Testament. Fiecare interpretare, fiecare tălmăcire este o minciună.

Noi am amintit deja trăirea puternică din 19 septembrie 1976. Nimeni nu-și poate da seama cât de surprins am fost de fiecare dată când s-a întâmplat o astfel de trăire. Și așa cum știți cu toții, a fost ceva puternic. (Fratele Frank relatează trăirea cu referire la însărcinarea lui conform Mat. 24:45-47 pentru a împărți hrana și întâlnirea cu fr. Branham care a confirmat însărcinarea). Vă spun sincer, eu nici nu știam ce este scris în Mat. 24:45-47. Pentru mine Matei 24 însemna mereu timpul sfârșitului și toate lucrurile care vor veni, așa cum sunt spuse și descrise. Dar începând din acea zi eu am știut ce a vrut să spună fratele Branham.

Scumpii mei frați și surori, v-o spun în Numele Domnului. Astăzi nu este vorba de fratele Branham, nu este vorba de fratele Frank. Ci este vorba ca noi să respectăm făgăduința lui Dumnezeu pe care a dat-o El: că va trimite un proroc ca Ilie înainte de a veni ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare. Fratele Branham a fost cel trimis. El n-a avut nicio influență asupra faptului că Dumnezeu l-a ales și l-a chemat. La fel nici eu n-am putut face nimic. Dar noi suntem o parte a istoriei mântuirii în această perioadă de timp. Acest lucru este atât de adevărat cum a fost în vechime cu Moise și cu Iosua. Tot așa este și acum.

Iubiții mei frați și surori, înainte de a intra în posesia deplină a tuturor făgăduințelor și lucrurilor pe care le-a gândit Dumnezeu pentru noi, trebuie restabilită rânduiala divină, așa cum s-a întâmplat atunci cu

poporul Israel. Toți care au ieșit afară din Egipt și au fost născuți în timpul celor 40 de ani în pustie n-au fost tăiați împrejur, ei toți trebuiau tăiați împrejur. Rânduiala divină trebuia restabilită și introdusă din nou.

Dumnezeu dorește ca noi toți să trăim înnoirea noastră în adâncul adâncului nostru pentru ca Duhul lui Dumnezeu să poată lucra cu adevărat în noi. Eu m-am gândit la epistola scrisă efesenilor. Același Pavel care spune: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării*” (Efes. 4:30), mai apoi spune: Dezbrăcați omul vechi și lăsați-vă înnoiți în adâncul adâncului ființei voastre duhovnicești (Efes. 4:22-23).

Scumpii mei frați și surori, nu doar să acceptăm și să primim Cuvântul, ci să primim harul ca în interiorul nostru totul să fie schimbat și înnoit, pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și găsească plăcerea în noi, să-I fim plăcuți. Suntem atât de aproape de revenirea Domnului încât niciunul nu mai poate merge pe căi proprii, nu mai poate avea învățături proprii. Cu adevărat în toate lucrurile să fim în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Îndeosebi toți frații slujitori ar trebui să ia la inimă ceea ce am amintit din 2Pet. 1:20: „*Fiindcă mai întâi de toate, să știți (să vă fie clar) că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură* („nu permite o interpretare proprie” – lb. germ.)”. Nu permite, nu merge, așa ceva nu există. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu se va împlini exact așa cum este scris. Eu sunt mulțumitor că aici este redat atât de exact că nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie. Aici nu este vorba de o prorocie pe care a adus-o un frate sau o soră. Ci este vorba de nicio prorocie din Scriptură.

Mergem mai departe cu referire la ceea ce este scris aici: „*Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt*” (2Pet. 1:21).

Suntem mulțumitori că aici nu mai trebuie să verificăm nimic, totul corespunde de sută la sută. Dar dacă apoi este vorba de darul prorociei, despre aceasta fratele Branham spunea că doi sau trei trebuie să verifice și să spună dacă prorocia a fost și este de la Dumnezeu.

Mie îmi cade foarte greu să mă refer pe scurt la cei peste 40 de ani care au trecut. Nu vă faceți nicio grijă. Fratele Schmidt suspină deja, dar noi Îi suntem cu adevărat mulțumitori lui Dumnezeu că El a ajutat și a dăruit har. Prin Cuvântul prorociei, sută la sută, Adunarea este zidită pe temelia prorocilor și apostolilor. Noi am trăit ambele lucruri.

Eu o spun acum cu o mare durere și vă rog să mă iertați. Dar eu am trăit dureros și partea cealaltă: că după puternica lucrare a Duhului s-a infiltrat voința proprie și au fost spuse lucruri nedrepte înaintea lui Dumnezeu. Doresc să vă spun și să vă arăt că după anul 1979 a trebuit să aibă loc un început nou. Printr-o prorocie falsă a fost spus: „Robul Meu, dedică-Mi-i pe fratele Klaus și sora Rut pentru slujbă”. Eu n-aveam habar ce era în spatele acestor cuvinte. Până atunci pentru mine AȘA VORBEȘTE DOMNUL a fost întotdeauna AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Niciodată nu m-am putut gândi că ar putea fi altfel; dacă aveam zece mâini cu zece degete pe toate mi le-aș fi băgat în foc că dacă cineva zice AȘA VORBEȘTE DOMNUL trebuie să fie AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Da, dar apoi a venit perioada de timp când n-a mai fost așa. Și ce mi-a rămas altceva de făcut? Atunci niciunul din noi n-avea darul deosebirii. Fratele Klaus și sora Rut au venit în față, eu mi-am pus mâinile peste ei și i-am binecuvântat. Dar apoi a venit o sâmbătă dimineața, era ora 10 când eu stăteam în birou pe scaun; și așa cum auziți acum glasul meu mi-a fost spus cu un ton poruncitor: „Robul Meu, cercetează Faptele apostolilor și vezi dacă vreodată a fost chemat și dedicat un bărbat împreună cu soția lui”. Atunci m-am prăbușit. Tonalitatea a fost atât de puternică încât mi-a trecut prin măduva oaselor. Ce mi-a rămas de făcut decât să citesc Faptele apostolilor. Și a trebuit să observ că și diaconii au fost chemați și așezați în slujbă fără nevestele lor. Atunci a trebuit să spun acelei prorocițe că prorocia adusă de ea n-a fost de la Dumnezeu. Atunci a fost ziua când întregul iad s-a dezlănțuit. Eu pot înțelege foarte bine ce a spus Domnul, și anume că porțile locuinței morților nu vă vor birui. Dar din acel moment un demon a fost dezlănțuit. Nimeni nu-și poate închipui așa ceva. Dar Dumnezeu a permis lucrurile în felul acesta, iar noi a trebuit să facem un început nou. A trebuit ca noi să suportăm acea perioadă de timp.

O spun cu durere și acum ajung la încheiere. Eu doresc ca toți de pe întregul pământ să știe că a sosit perioada de timp în care să nu mai fie spus și făcut nimic propriu. Doar Domnul Dumnezeu mai are ceva de spus, și doar El să facă ce este făgăduit pentru acest timp. Pentru ca toți cei ce au auzit de anul 1979 și întreabă: „Ce a fost atunci?” ei să înțeleagă. Într-adevăr sunt mulți frați și surori noi în mijlocul nostru. Aceste lucruri au trecut peste toate marginile.

Apoi noi ne-am trezit. Pe urmă când a venit o prorocie: „Soră Lighterman vino în față ca robul Meu să se roage pentru tine”. Apoi am cântat o cântare și din nou o cântare. Apoi a venit fratele Lighterman și a spus: „Frate Frank, astăzi soția mea este în München”. În acea clipă și mie a trebuit să-mi devină clar, și nouă tuturor, că ceva nu corespunde, că sunt spuse și date lucruri ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL care n-au nimic de-a face cu Dumnezeu. Ci sunt spuse lucruri din voia proprie a unui om care mai înainte fusese atât de binecuvântat de Dumnezeu. Domnul Dumnezeu mi-a deschis ochii, ne-a uns ochii noștri și ne-a dăruit har pentru a rându-i totul într-un mod corect.

De aceea permiteți-mi să spun în dragoste tuturor fraților care prezintă interpretări și se referă la fratele Branham. Eu am scris aceasta într-o scrisoare circulară. Fratele Branham a spus de 1.500 de ori AȘA VORBEȘTE DOMNUL și de fiecare dată a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Mai înainte el avea o vedenie. Acum voi prezenta aceasta într-o scrisoare circulară, că Domnul a fost ambele: a fost și Rob, a fost și Proroc. Fratele Branham a fost ambele: a fost rob, a fost și proroc. Ca proroc el vedea în viziuni ceea ce îi arăta Dumnezeu, iar ca rob el făcea ceea ce vedea în viziunea pe care o primea. Aceași slujbă s-a repetat în timpul nostru.

Dar apoi el a făcut unele afirmații pe care noi trebuie să le lăsăm așa cum au fost spuse. Când fratele Branham a vorbit despre cele șapte peceți, el a spus: „Eu am citit cartea lui Urias Schmidt, am citit cartea lui Dr. Larkin, am citit comentariile Doctorului Scofield”. Apoi, când el a spus: „Anul 1977 va fi anul al Cinzecilea, va fi anul de îndurare”, acest lucru nu i-a fost descoperit lui, ci el a preluat-o de undeva dintr-o carte. Apoi toți s-au fixat pe această afirmație a lui și au tot repetat:

„Anul 1977..., în anul 1977...”. Fiecare afirmație trebuie s-o lași așa cum este.

Pe noi nu ne interesează lucrurile irelevante. Ci pe noi ne interesează ca mesajul curat al lui Dumnezeu să fie propovăduit: partea evanghelică, partea de învățătură și partea profetică; pentru ca totul să fie încadrat biblic. Vă spun sincer, pe mine nu mă interesează ce a spus un Urias Schmidt. Despre Apoc. 1 el a spus că „Atunci când Ioan a fost transpus în ziua Domnului acela a fost Sabatul, că ziua Domnului a fost Sabatul”. Așa ceva este ceva complet greșit. Ziua Domnului a fost făgăduită. Dumnezeu a dat făgăduința că El va trimite un proroc înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. Dar nu un Sabat.

Frați și surori, de aceea noi suntem călăuziți de Dumnezeu în așa fel ca să credem doar ceea ce zice sfânta Scriptură. Așa cum am citit, nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie. Fratele Baumgartner a citit din 2 Tim. 4:17, că atunci Pavel a avut convingerea că prin slujba pe care Domnul Dumnezeu i-a dăruit-o lui va fi făcută încheierea. Ce să spunem noi după 2.000 de ani? Va mai veni încă un proroc? Va mai veni o altă slujbă? Sau acum este perioada de timp ca totul să ajungă la încheiere.

Domnul Își va încheia lucrarea în mijlocul răscumpăraților, în gloata răscumpărată prin Sânge, va avea loc restituirea completă și revărsarea puternică a Duhului Sfânt, așa încât ploaia timpurie și târzie vor cădea în același timp și puterea lui Dumnezeu să poată fi descoperită înainte de luarea în slavă. Dumnezeul nostru S-a îngrijit pentru toate lucrurile, și pentru faptul că noi putem ține toate aceste servicii divine care se pot transmite.

Rugămintea mea este ca nimeni să nu mă întrebe despre ceea ce fost spus astăzi. Nimeni să nu scrie mail-uri fiindcă nu le voi răspunde. Aceste lucruri au fost spuse pentru ca voi să înțelegeți că ultimii 40 de ani au fost o perioadă de timp deosebită, iar acești 40 de ani s-au încheiat. Voi știți că pentru acest an eu n-am planificat nicio singură călătorie; și așa nu m-aș fi putut duce. Dumnezeu a știut toate lucrurile mai dinainte. Eu pot spune: Doamne, acum lasă pe robul Tău să plece în pace fiindcă ochii mei au văzut împlinirea lucrurilor pe care le-ai

făgăduit. Tu ai trimis un proroc. Mesajul care trebuia să premeargă cea de-a doua venire a Ta a premers. Și așa cum a spus fratele Branham, acest mesaj a premers pe întregul pământ.

Fie ca toți frații să ia la inimă și să predice numai ceea ce ei pot predica din biblie, iar restul să-l lase în seama lui Dumnezeu. Gândiți-vă la acest lucru: împărtășiți aceeași hrană pe care ne-a dăruit-o Domnul Dumnezeu prin har.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile. El va conduce toate lucrurile în mod minunat. Nu vă îngrijorați. Poetul de cântare a cântat aceasta: chiar dacă eu nu cunosc calea, Tu o cunoști foarte bine. Chiar dacă nu cunosc timpul, Tu îl cunoști. Planul Tău este deja gata și este pregătit. În acest timp să ne supunem. Noi avem făgăduința Domnului: *„Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”*. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic în Numele sfânt al lui Isus! Amin.